

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115207024
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2115207024.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v spore žalobcu: Slovenská konsolidačná, a. s., so sídlom Cintorínska 21, Bratislava, IČO: 35 776 005, proti žalovanému: ŽIVENA spol. s r. o., C. Parráka 9, Trnava, IČO: 31 448 135, o zaplatenie 7.711,46 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 3. marca 2020, č.k. 18C/149/2015-162 a odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 4. februára 2021, č.k. 18C/149/2015-288, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd odvolanie žalovaného proti rozsudku o d m i e t a.
- II. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.
- III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom pre zmeškanie napadnutým odvolaním určil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 7.711,46 Eur s o 8,25% ročným úrokom z omeškania od 13.12.2013 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), a určil, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok II.). Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že právny predchodca žalobcu Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra SR, IČO: 00151866, sa žalobou doručenou na súd 30.3.2015 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 7.7.11,46 Eur s 8,25% ročným úrokom z omeškania od 13.12.2013 do zaplatenia titulom nedoplatku z faktúry č. 3060014626 zo dňa 28.11.2013, predmetom ktorej bolo vyúčtovanie prevádzkových nákladov. Žalovaný vo svojich vyjadreniach poprel nárok žalobcu a vyjadril sa k meritu veci. Súd uznesením zo dňa 2.2.2016 pripustil zmenu žalobcu, keď na miesto pôvodného žalobcu vstúpil ako žalobca Slovenská konsolidačná, a.s.. Súd následne nariadil na deň 3.3.2020 pojednávanie, na ktoré sa žalovaný bez ospravedlnenia nedostavil, napriek tomu, že predvolanie mu bolo doručené dňa 21.1.2020. Žalobca na pojednávaní navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie a žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 274, § 137 písm. a), § 275 CSP. Po vykonaní procesných úkonov súd nariadil pojednávanie, na ktoré žalovaného riadne včas predvolal, pričom v predvolaní súd žalovaného poučil o následkoch nedostavenia sa na pojednávanie vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami. Na pojednávaní žalobca navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. Keďže boli splnené všetky zákonné podmienky v zmysle ust. § 274 CSP, súd rozhodol na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď žalobcovi ako procesne úspešnej strane konania priznal ich náhradu v plnom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný spolu s návrhom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Dôvodil, že z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci

samej a tým neboli naplnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie. Súd vec nesprávne právne klasifikoval a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho a skutkového posúdenia veci. Konateľka žalovaného bola v čase od 15.11.2019 do 31.3.2020 uznaná práceneschopnou pre zdravotné dôvody, ktoré jej bránili v bežnom výkone života. Súd o práceneschopnosti informoval žiadosťou o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a žiadosťou o odročenie pojednávania v novembri 2019. Závažnosť zdravotných problémov konateľky deklaruje dĺžka práceneschopnosti štyri a pol mesiaca. Konateľka žalovaného je jedinou konateľkou a teda jedinou oprávnenou osobou konať v mene žalovaného. Práve zdravotné problémy nie bežného charakteru spôsobili, že konateľka žalovaného súdu nedoručila z ospravedlniteľných dôvodov ospravedlnenie neúčasti na nariadenom pojednávaní na deň 3.3.2020. Vzhľadom na háklivosť situácie žalovaný nepredkladá súdu podrobnejšie informácie o zdravotnom stave konateľky. Nešlo o bežné prechladnutie, či iné obvyklé a život nie vo veľkom rozsahu obmedzujúce komplikácie. Žalovaný nie je právne zastúpený, zdravotný stav konateľky bol takého charakteru, ktorý jej v danom čase neumožnil postupovať spôsobom zabraňujúcim zmeškaniu účasti na nariadenom pojednávaní 3.3.2020. Poukázal na nález Ústavného súdu SR zo dňa 13.12.2018, sp.zn. II. ÚS 369/2018. Nebolo jeho úmyslom vyhnúť sa úmyselne nariadenému pojednávaniu. V mesiacoch február až marec 2020 boli konateľke zistené iné ďalšie zdravotné komplikácie. Už vzhľadom na existenciu prvotnej diagnózy v spojení s ďalšími zdravotnými ťažkosťami v danom čase konateľka spoločnosti nebola spôsobilá riešiť akúkoľvek inú skutočnosť ako vlastné zdravie. Žalovaný ďalej uvádza, že zásah do jeho práv, akým je vydaný rozsudok z dôvodu neospravedlnenia neúčasti na pojednávaní, spôsobuje výraznú nerovnováhu. Na jednej strane stojí princíp aktívnej účasti strán na veci, aby nedochádzalo k prietahom v konaní, na druhej princíp spravodlivosti a vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalobcu, ktoré ponechaním rozsudku bez ďalšieho dokazovania s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou vznikne. Javí sa ako nespravodlivé, ak pre omeškanie účasti na pojednávaní pre dlhodobu trvajúce zdravotné problémy súd umožnil vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalobcu. Žalovaný vo veci aktívne konal, až zdravotný stav jeho konateľky ako jedinej oprávnenej osoby vystupovať v danej veci pred súdom spôsobilo omeškanie, a priamo aj rozhodnutie za nečinnosť. Takáto situácia je neúmernou porušenou povinnosťou žalovaným. Súd žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania 100%. S ohľadom na skutkový stav veci má žalovaný za to, že je možné aplikovať § 257 CSP, nakoľko existujú dôvody hodné osobitného zreteľa a to, že žalovaný je zriaďovateľom škôl nepoberajúcich žiadne príspevky od žiakov. Zo vzdelávacej činnosti neprodukuje žiaden zisk a investície v ostatných rokoch smeroval výlučne do rozvoja súkromných škôl v Považskej Bystrici. Je teda subjektom pôsobiacim v oblasti vzdelávania bez produkovania vlastného zisku. Podľa informácií zverejnených na internetovej stránke bol zisk žalobcu v roku 2019 3.284.400 Eur, zatiaľ čo zisk žalovaného bol 1 Euro. Uvedené ekonomické údaje sú dôvodom osobitného zreteľa s prihliadnutím na dobré mravy, aby žalobcovi neboli priznané trovy konania. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vo veci nariadiť pojednávanie. Ak by nedošlo k zrušeniu rozsudku, navrhuje, aby súd zrušil výrok o trovách konania a tento zmenil tak, že žalobcovi trovy nepriznáva.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu a návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie uviedol, že ak by konajúci súd mal akúkoľvek vedomosť o okolnostiach brániacich úspešné vykonanie procesného úkonu v namietanom termíne, pravdepodobne by nepostupoval tak, že by vytyčil pojednávanie v daný termín, ale na neskorší mesiac tak, aby nevznikli zbytočné prietahy v súdnom konaní. Zo skutkových okolností je zjavné, že žalovaný svoju neprítomnosť riadne neospravedlnil, preto súd postupoval správne, keď na návrh žalobcu rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, nakoľko boli splnené všetky zákonné podmienky na vydanie tohto rozhodnutia. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že nie je právne zastúpený a nemal z toho dôvodu možnosť ponechať účasť na pojednávaní na právnom zástupcovi, žalobca považuje toto tvrdenie za nepravdivé, nakoľko žalovaný je zastúpený právnym zástupcom JUDr. Ondrášikovou, pričom do dňa konania pojednávania súd nedisponoval odvolaním plnomocenstva právneho zástupcovi. Okrem tejto skutočnosti z listinných vyjadrení žalovaného datovaných pred podaním žaloby, ako aj celom konaní, jednoznačne vyplýva, že doposiaľ všetky podania voči súdu vykonával uvedený právny zástupca. Žalovaný uvádza, že zdravotné okolnosti mu neumožňujú vybavovať bežné činnosti a nie je zastúpený právnym zástupcom, pričom v kontraste s týmto tvrdením v podaní zo dňa 16.4.2020 používa rozsiahlu judikatúru Ústavného súdu, odbornoprávne argumentuje, sú mu známe legislatívne pojmy dobré mravy, nadobudnutie veci bez právneho dôvodu, zásada kontradiktórnosti, rovnosti strán, používa odborné právne argumentácie, odkazuje na zákonné ustanovenia na takej úrovni, ako keby podanie skoncipoval advokát. Poukázal na ust. § 277 ods. 2, 3 CSP. Nemá právomoc posudzovať okolnosti, ktorými žalobca ospravedlňuje svoju neprítomnosť na pojednávaní, súčasne má za to, že ani nemá žiadne práva sa s takýmito okolnosťami

oboznamovať. Existenciu ospravedlniteľnosti dôvodu, ktorý zapríčinil zmeškanie pojednávania, prináleží preskúmať súdu. Nesúhlasí však s argumentáciou žalovaného o tom, že zdravotné komplikácie môžu poškodiť dobré meno konateľky a rovnako tak nesúhlasí s argumentáciou, že vzhľadom na háklivosť situácie žalovaný nepredložil podrobnejšie informácie o zdravotnom stave súdu, z obavy o ich zneužitie. Existenciu ospravedlniteľných okolností má povinnosť žalovaný preukázať. Je vylúčené a v právnom štáte nemysliteľné, aby došlo k zneužitiu týchto citlivých informácií zo strany súdu. Žalobca má za to, že žalovaný je zastúpený právnym zástupcom, existenciu a ani ospravedlniteľnosť takéhoto dôvodu dostatočne a v zákonnej lehote nepreukázal a teda neuniesol dôkazné bremeno preukázania ospravedlniteľného dôvodu neúčasti na pojednávaní, ktoré zaťažuje stranu podávajúcu návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Navrhol preto, aby súd prvej inštancie návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného zamietol ako nedôvodný.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k stanovisku žalobcu uviedol, že od 1.9.2019 JUDr. R. T., PhD., nemôže právne zastupovať, nakoľko od tohto dátumu má pozastavený výkon advokácie, čo je zrejme aj z informácie zverejnenej na B. <. Na základe tejto skutočnosti mal žalovaný za to, že doručenie odvolania plnomocenstva súdu už nie je potrebné. V inkriminovanom čase za spoločnosť konala výlučne konateľka spoločnosti, ktorá však bola dlhodobou práceneschopná. Súd disponoval potvrdením o začatí práceneschopnosti konateľky žalovaného, pričom na jej ukončenie sa nedopytoval. Súd tak v čase vydania rozsudku pre zmeškanie nevedel, či práceneschopnosť trvá alebo netrvá.

5. Súd prvej inštancie uznesením napadnutým odvolaním zamietol návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, č.k. 18C/149/2015-162. Z odôvodnenia uznesenia vyplynulo, že žalobca sa žalobou domáhal na žalovanom zaplata sumy 7.711,46 Eur s 8,25% ročným úrokom z omeškania od 13.12.2013 do zaplata, titulom nezaplataných vyúčtovaných prevádzkových nákladov. Na pojednávaní konanom dňa 3.3.2020 súd vydal na návrh žalobcu rozsudok pre zmeškanie, keďže žalovaný sa na pojednávaní nezúčastnil a svoju neúčasť riadne a včas neospravedlnil. Podaním doručeným súdu dňa 17.4.2020 žalovaný navrhol, aby súd rozsudok pre zmeškanie zrušil. Uviedol, že konateľka žalovaného bola uznaná za PN v období od 15.11.2019 do 31.3.2020, čo jej bránilo v bežnom výkone života a vo výkone konateľských oprávnení. Poukázal na závažnosť zdravotných problémov, ktoré bližšie nešpecifikoval z dôvodu ochrany pred ich zneužitím. Závažnosť zdravotných ťažkostí má ale vyplývať z trvania práceneschopnosti konateľky, tieto zdravotné problémy jej znemožnili účasť na pojednávaní, ako aj to, aby doručila súdu ospravedlnenie z neúčasti. Súd disponoval potvrdením o začatí práceneschopnosti konateľky, pričom na jej trvanie či ukončenie sa nedopytoval. Žalovaný nie je právne zastúpený, nemohol zabezpečiť účasť na pojednávaní prostredníctvom právneho zástupcu. V konaní aktívne konal, vo veci sa písomne vyjadril, a to až do začatia práceneschopnosti konateľky. Žalobca vo vyjadrení k návrhu uviedol, že boli splnené všetky zákonné podmienky pre rozhodnutie súdu vydaním rozsudku pre zmeškanie, žalovaný nepreukázal ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý sa na pojednávanie nedostavil a počas konania navyše bol právne zastúpený. Žalovaný v ďalšom vyjadrení uviedol, že pôvodný právny zástupca má od 1.9.2019 pozastavený výkon advokácie. Pri skúmaní podmienok na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného súd zistil, že žalovaný podal návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie včas. Podľa názoru súdu žalovaný existenciu ospravedlniteľného dôvodu svojej neúčasti na pojednávaní dňa 3.3.2020 žiadnym právne relevantným spôsobom nepreukázal. Právne súd vec posúdil podľa § 277 ods. 2 CSP. Poukázal na rozhodnutia NS SR, sp. zn. 4 Obdo 84/2019, 5 Obdo 26/2019, v zmysle ktorého ospravedlniteľným dôvodom v zmysle § 281 ods. 1 CSP sú len také okolnosti, ktoré na strane žalobcu nastali neočakávane, boli príčinou, že sa nemohol na pojednávanie dostať, prípadne svoju neúčasť vopred riadne ospravedlniť a ktoré za danej situácie možno považovať za dôvod ospravedlňujúci zmeškanie konania. Za ospravedlniteľný dôvod nie je možné považovať okolnosť, ktorá žalobcovi bola známa, resp. jeho právnomu zástupcovi, ktorá mu objektívne znemožňovala účasť na pojednávaní, avšak žiadne objektívne okolnosti nebránili tomu, aby svoju neúčasť včas ospravedlnil. Žalovaný nepredložil žiadne relevantné listinné dôkazy preukazujúce ospravedlniteľný dôvod zmeškania účasti na pojednávaní. Súd nemal preukázané, že v čase, keď bolo žalovanému doručené predvolanie a v čase konania pojednávania konateľka nebola objektívne spôsobilá buď ospravedlniť neúčasť zástupcu, alebo udeliť oprávnenie konať za spoločnosť alebo iným spôsobom oznámiť dôvody neúčasti na pojednávaní, alebo poveriť inú osobu oznámením tejto skutočnosti, prípadne poveriť inú osobu účasťou na pojednávaní. To, že oznámila súdu v novembri 2019, že je práceneschopná ju nezbavilo povinnosti preukázať túto skutočnosť aj v marci 2020. Preto tvrdenie žalovaného o tom, že v čase konania pojednávania konateľka mala vážne zdravotné ťažkosti, a preto nemohla reagovať na predvolanie súdu, ani ospravedlniť neúčasť, súd neakceptoval. Konateľka

bola práceneschopná od 15.11.2019, bola preto povinná v súlade s jej povinnosťou vykonávať funkciu konateľa s odbornou starostlivosťou, zabezpečiť riadny chod spoločnosti prostredníctvom tých nástrojov, ktoré jej právny poriadok poskytuje. Navyše do 1.9.2019 bol žalovaný aj právne zastúpený, preto po skončení právneho zastupovania mal žalovaný zvážiť možnosť právneho zastúpenia iným právnym zástupcom osobitne a konateľka bola už v novembri 2019 práceneschopná, pritom súd po pojednávaní konanom dňa 29.11.2019 vyzval žalovaného, aby mu oznámil, kto bude žalovaného v ďalšom konaní zastupovať z dôvodu pozastavenia výkonu advokácie pôvodného právneho zástupcu, prípadne či za žalovaného bude konať splnomocnený zástupca. Žalovaný na výzvu nereagoval. Okrem toho súd odročil z dôvodu práceneschopnosti konateľky žalovaného pojednávanie vytýčené na deň 29.11.2019. Podľa § 183 ods. 2 CSP, od strany možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dala na ďalšom pojednávaní zastúpiť inou osobou, ak k odročeniu pojednávania došlo z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu. Žalovaný tak bol v zmysle tohto ustanovenia povinný zabezpečiť účasť na vytýčenom pojednávaní, ak súd už skôr akceptoval práceneschopnosť konateľky a pojednávanie z tohto dôvodu odročil. Súd by preto nebol povinný akceptovať ani tú skutočnosť, ak by žalovaný opakovane požadoval odročenie pojednávania pre práceneschopnosť konateľky. Súd má za to, že žalovaný ako právnická osoba mohol a mal možnosť reagovať na doručené predvolanie a súd upovedomiť o zdravotných problémoch konateľky alebo si ustanoviť nového právneho zástupcu. Súd dospel k záveru, že správanie žalovaného v posudzovanom prípade odporuje zásade, že práva patria len bdelym. Keďže žalovaný svoje tvrdenie o existencii ospravedlniteľného dôvodu žiadnym spôsobom nepreukázal, nemohol súd jeho návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie vyhovieť. Súd zohľadňoval aj tvrdenie žalovaného, že v konaní vystupoval aktívne, žalovaný nebol v konaní celkom pasívny, keďže do 1.9.2019 bol právne zastúpený, avšak po tom, čo si právny zástupca pozastavil výkon advokácie, pasívne správanie žalovaného bolo prekážkou v tom, aby súd mohol účinne a efektívne konať. Zdravotné ťažkosti konateľky žalovaného neboli náhlejšej povahy, pretrvávali po dlhšiu dobu, a preto bolo aj v záujme žalovaného zabezpečiť kontinuitu a riadny výkon tak v jeho podnikaní, ako aj v ochrane jeho záujmov. Nie je možné očakávať, že súd bude dlhodobo tolerovať pasivitu strany len z dôvodu, že táto s nedostatočnou starostlivosťou bráni svoje záujmy. Súd tak dospel k záveru, že vydaním rozsudku pre zmeškanie nedošlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces.

6. Proti tomuto uzneseniu v zákonom určenej lehote podal odvolanie žalovaný. Uviedol, že rozhodnutie považuje za nedôvodné, založené na subjektívnych a ničím nepodložených záveroch súdu, súd bez právneho či skutkového základu rozhodoval na základe vlastných subjektívnych záverov, na základe čoho rozhodnutie pôsobí neodôvodnene. Súd nezisťoval osobitné okolnosti zdravotného stavu konateľky žalovaného, pri ktorých je zjavná striktne osobná špecifická povaha, ktorá vyžaduje zvýšenú ochranu osobnosti. Súd len zo skutočnosti, že konateľka žalovaného bola dlhodobo PN, bez ďalšieho usúdil, že zdravotný stav konateľky umožňoval reagovať na predvolanie na pojednávanie a komunikovať so súdom. Súd rozhodol i bez skúmania toho, či zdravotný stav konateľky žalovaného bol konštantný alebo došlo k jeho zmene, ktorá odôvodnila neospravedlnenú neúčasť na pojednávaní. Žalovaný zdôrazňuje, že súd si bol vedomý skutočnosti, že na strane konateľky žalovaného pretrváva práceneschopnosť, vedel, že žalovaný nemá právneho zástupcu, čo sám deklaroval v rozhodnutí. Žalovanému nie je zrejmé, ak na pojednávaní dňa 29.11.2019 ho súd dopytoval na to, či má právneho zástupcu, ako je možné, že podľa vyjadrenia súdu žalovaný na výzvu nereagoval. Uvedené je spôsobené pravdepodobne tým, že dané tvrdenie súdu nie je pravdivé, v opačnom prípade by existovala reakcia žalovaného na výzvu súdu realizovanú priamo na pojednávaní, uvedenú priamo v zápisnici z pojednávania z 29.11.2019. Pojednávanie v tento deň z dôvodu ospravedlnenia neprítomnosti nebolo uskutočnené, bolo odročené, súd sa tak na ňom fakticky nemohol žalovaného dopytovať absolútne na nič. Subjektívny názor súdu o tom, čo mal resp. mohol konateľ žalovaného realizovať v stave práceneschopnosti, nemožno považovať za právne relevantné. Už z povahy práceneschopnosti vyplýva, že v danom čase osoba nevykonáva zo zdravotných dôvodov pracovné povinnosti, pričom na začiatku trvania práceneschopnosti nemožno odhadnúť, koľko bude trvať, ani ako sa zdravotný stav dotýčajúcej osoby vyvinie, pričom nie je v kompetencii súdu hodnotiť zdravotný stav a schopnosti konateľky žalovaného. Šlo zjavne o dôvodnú dlhodobú práceneschopnosť, ktorá nebola žiadnym spôsobom viazaná na súdne konanie, ani nebola natoľko trvajúca, že by priebeh konania neprimerane predlžovala. Konanie začalo v roku 2015, žalovaný v konaní predložil vyjadrenie zo dňa 14.11.2016, riadne a včas ospravedlnil neúčasť na pojednávaní nariadenom na deň 29.11.2019, takže dĺžka súdneho konania od roku 2015 nebola nijako ovplyvnená 4 a pol mesačnou práceneschopnosťou konateľky žalovaného v čase 2019-2020. Nie vinou žalovaného súd vykonával jednotlivé úkony s veľmi veľkými časovými rozstupmi. Súd sa nevysporiadal ani so skutočnosťou týkajúcou sa spravodlivosti daného rozhodnutia,

ako ani s otázkou trov konania, ktoré žalovaný vo svojom podaní taktiež namietal. Už zo skutočnosti, že si žalovaný plnil riadne všetky povinnosti voči súdu a aj neúčast' na pojednávaní na deň 29.11.2019 riadne ospravedlnil, je zrejmé, že z jeho strany muselo zjavne dôjsť k veľmi závažným komplikáciám, ktoré mu zabránili komunikovať so súdom a neospravedlniť svoju neúčast' ani na pojednávaní nariadenom na deň 3.3.2020. Zásadu, že práva patria len bdelym, ktorou súd argumentuje, nie je možné aplikovať, nakoľko ustupuje dôležitejšej zásade, a to zásade spravodlivosti. Jedna neospravedlnená neúčast' na pojednávaní, ktorá bola spôsobená ospravedlniteľnými okolnosťami, nemôže založiť tak zásadný a protiústavný zásah do majetkovej sféry žalovaného, akým je vznik bezdôvodného obohatenia žalobcu, keď z doposiaľ predloženej argumentácie a dôkazov súd musel mať za zjavné, že nárok žalobcu nie je dôvodný, minimálne že tento je preukázateľne sporný.

7. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní dňa 3.3.2020 neospravedlnil ospravedlniteľným dôvodom. Má za to, že zo strany protistrany išlo o zneužitie práva, súd rozhodol správne, nakoľko boli splnené všetky zákonné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie. Nemožno nerozlučne spájať ospravedlniteľné dôvody konateľky žalovaného a samotného žalovaného, právnickej osoby, do jedného celku, práve naopak, na ospravedlniteľné dôvody konateľky možno nazerať len odvodené. Žalovaný v tomto konaní nie je samotná konateľka, ale obchodná spoločnosť, pričom absencia účasti žalovaného ako strany sporu, prípadne právneho zástupcu alebo zamestnanca, nebola ospravedlnená ospravedlniteľným dôvodom, naopak, rozhodnutie bolo vydané ako následok nesplnenia si povinnosti. Žalovaný disponoval vedomosťou o prebiehajúcom súdnom spore, o termínoch nariadených pojednávaní, nakoľko mu boli predvolania úspešne doručené, ako aj o dlhodobej práceneschopnosti jedinej konateľky žalovaného, sa nielenže na pojednávania v určené dni opakovane nedostavil, ale rovnako tak nevykonával žiadne kroky k odstráneniu tohto nežiaduceho stavu, a to napríklad vymenovaním inej osoby do funkcie konateľa, účasťou zamestnanca žalovaného na pojednávaní, oznámením nie len prostredníctvom konateľky, ale aj prostredníctvom administratívneho personálu v dostatočnom predstihu ospravedlnenia neúčasti na pojednávaní, a to aj bez osobitného poverenia. Ani tak nechcel urobiť, ale zvolil postup spočívajúci v tom, že deklaroval údajnú práceneschopnosť konateľky za tým účelom, aby spôsobil ďalšie prieťahy v konaní. Žalobca zároveň poukazuje na právnu argumentáciu žalovaného uvedenú v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, v ktorom odmietol preukázať súdu okolnosti ospravedlniteľného dôvodu s odôvodnením, že bližšia špecifikácia zdravotných komplikácií môže poškodiť dobré meno konateľky. Po oboznámení sa s vyjadreným názorom žalovaného je náročnejšie pochopiť neskoršiu právnu argumentáciu žalovaného, ako aj vyčítanie prvostupňovému súdu nesprávny procesný postup spočívajúci na tom základe, že nedostatočne zistil skutkový stav. Tvrdenie žalovaného o tom, že súd nezisťoval skutkový stav a jeho závery sú svojvoľné, je nepravdivé. Existenciu ospravedlniteľných okolností má povinnosť žalovaný preukázať. Žalobca má za to, že existencia takéhoto dôvodu nebola dostatočne a v zákonnej lehote preukázaná, a teda žalovaný neuniesol dôkazné bremeno preukázania ospravedlniteľného dôvodu neúčasti na pojednávaní, ktoré zaťažuje stranu podávajúcu návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Doposiaľ všetky podania voči súdu vykonáva de facto právny zástupca žalovaného, ktorý je blízkou osobou konateľky a súčasne spoločníčky žalovaného. Žalovaný uvádza v návrhu, že zdravotné okolnosti konateľky mu neumožňujú vybavovať bežné činnosti a nie je zastúpený právnym zástupcom, napriek tomu však vo svojom podaní zo dňa 16.4.2020 používa rozsiahlu judikatúru Ústavného súdu SR, odbornou-právne argumentuje, sú mu známe legislatívne pojmy ako aj princípy civilného procesu, zásada kontradiktórnosti, rovnosti strán. V samotnom návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie konateľka žalovaného uviedla, že v mesiacoch január až február 2020 nepriaznivý zdravotný stav kulminoval. Zároveň žalovaný čestne prehlásil, že zdravotný stav konateľky, jej diagnóza boli takého charakteru, ktorý jej v danom čase neumožnil postupovať spôsobom zabraňujúcim zmeškaniu účasti na nariadenom pojednávaní ako aj v ospravedlnení neúčasti na danom pojednávaní. Svoje tvrdenia o nepravdivosti tvrdení protistrany žalobca opiera o priložený dôkaz, a to výpis z Obchodného registra OS Bratislava I., vložka č. 143474/b, týkajúci sa spoločnosti Živena BA s.r.o., Palisády 741/59, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 52 906 400, ktorá vznikla dňa 26.02.2020, t. j. v období blízkom pred pojednávaním a v čase dlhodobej pracovnej neschopnosti konateľky žalovaného. V tejto spoločnosti vystupuje PaedDr. Dagmar Ondrášiková, PhD. ako spoločníčka spolu s Ing. Chudou a súčasne ako konateľka spoločnosti. Pre úplnosť dodáva, že žalovaný v tomto konaní navrhuje ako dôkaz vykonať svedeckú výpoveď Ing. Chudej, ktorá má preukázať údajné podstatné skutočnosti svedčiace v neprospech žalobcu. Z tohto dôkazu vyplýva, že konateľka žalovaného PaedDr. Dagmar Ondrášiková, PhD. v čase deklarovanej dlhodobej pracovnej neschopnosti, ktorá bola v takej intenzite ako uvádza, že nebola schopná vykonávať žiadne úkony, toľž nie zúčastniť sa na pojednávaní zo zdravotných dôvodov, bola v príkrom rozpore s

týmto tvrdením schopná založiť obchodnú spoločnosť, podať návrh na príslušný registrový súd spolu s osvedčeným podpisom navrhovateľa, a to všetko v čase vážnych zdravotných komplikácií. Žalobca má za to, že nie zdravotný stav je spôsobilý poškodiť dobré meno fyzickej osoby, ale práve neuvádzanie pravdivých skutočností pred súdom má túto spôsobilosť. Pokiaľ sa týka náhrady trov konania, tak žalovaný uviedol, že úhrada trov súdneho konania by postihla rozvoj vyššie menovaných škôl. Podľa informácií zverejnených na internetovej stránke bol zisk žalobcu v roku 2019 v sume 3.284.400 Eur. Pre úplnosť žalobca dodáva, že je právnická osoba so 100% majetkovou účasťou štátu, ktorej výlučným predmetom činnosti je konsolidácia pohľadávok štátu v zmysle zákona č. 374/2014 Z.z. a túto činnosť vykonáva výlučne vo verejnom záujme, nakoľko príjmy žalobcu sú príjmom štátneho rozpočtu a nie za účelom maximalizácie zisku.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolania podala oprávnená osoba (§ 359 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) skúmal, či je proti napadnutému rozsudku pre zmeškanie odvolanie prípustné a dospel k záveru, že odvolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné (§ 356 písm. b) CSP). Následne po zistení, že voči napadnutému uzneseniu odvolanie prípustné je, toto obsahuje zákonné náležitosti a odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§365 ods.1 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods.1 CSP) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne.

9. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 18C/149/2015 je určenie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 7.711,46 Eur s 8,25% úrokom z omeškania ročne od 13.12.2013 do zaplatenia.

10. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým vydal vo veci rozsudok pre zmeškanie a zamietol návrh žalovaného na zrušenie tohto rozsudku pre zmeškanie.

11. Podľa § 274 CSP, na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak: a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

12. Podľa § 356 písm. b) CSP, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia.

13. Podľa citovaného ustanovenia § 356 písm. b) CSP odvolanie proti kontumačnému rozsudku nie je prípustné, okrem prípadu, že neboli na jeho vydanie splnené podmienky. Tento postup pojmovo predpokladá, že žalovaný rozporuje existenciu podmienok ustanovených v § 273, resp. v § 274 CSP. Žalovaný tak nenamieta existenciu ospravedliteľného dôvodu pri splnení podmienok zákona, ale nesplnenie zákonných podmienok vo forme absencií niektorého z predpokladov stanovených v zákone pre vydanie kontumačného rozsudku. Napr. môže ísť o absenciu zákonného poučenia alebo absenciu návrhu žalobcu na vydanie kontumačného rozsudku podľa § 274 CSP a pod..

14. Odvolací súd môže rozhodnúť o odvolaní tak, že ho odmietne ak bolo podané oneskorene, alebo neoprávnenou osobou, alebo smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, alebo nemá náležitosti podľa § 363 CSP a ak pre vady odvolania nie je možné v odvolacom konaní pokračovať. Ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému prípustné nie je, odvolací súd takéto odvolanie odmietne. Podľa všeobecnej úpravy CSP je odvolanie prípustné proti rozsudku súdu prvej inštancie, ak to zákon nevyklučuje. Neprípustnosť odvolania je daná zákonom voči rozsudkom vydaným osobitným procesným postupom a to kontumáciou, uznaním, vzdaním sa nároku. Voči ostatným rozsudkom súdu prvej inštancie v sporových konaniach je odvolanie prípustné. Neprípustnosť odvolania tak znamená, že zákon výslovne vylučuje možnosť rozhodnutie súdu prvej inštancie napadnúť riadnym opravným prostriedkom.

15. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že rozsudok pre zmeškanie napadnutý odvolaním bol vydaný v súlade s ust. § 274 CSP. Takže sa vyžadovalo splnenie podmienok a to, že sa žalovaný

nedostaví na pojednávanie, hoci bol riadne a včas predvolaný a bol tiež poučený o následkoch nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a že žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. V danom prípade v podanom odvolaní, ktoré zároveň žalobca nazval aj návrhom na zrušenie rozsudku, však žalovaný nerozporoval nesplnenie zákonných podmienok, resp. absenciu niektorého z predpokladov stanovených v zákone pre vydanie kontumačného rozsudku. V odvolaní a zároveň aj návrhu na zrušenie tohto kontumačného rozsudku sa zaoberal len existenciou ospravedlniteľného dôvodu na strane žalovaného, čo je však predmetom konania o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ktorým sa súd prvej inštancie riadne zaoberal a o tomto návrhu aj následne rozhodol.

16. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam odvolací súd dospel k záveru, že boli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie, žalovaný v podanom odvolaní netvrdil, že podmienky nemali byť splnené, bolo preto potrebné v zmysle § 386 písm. c) CSP odvolanie odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

17. Pokiaľ sa týka zamietnutia návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie opodstatnenosti nároku a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na správne písomné vyhotovenie uznesenia. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť, nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi, ktorý neuviedol v odvolaní také relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého uznesenia.

18. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný sa na pojednávanie dňa 3.3.2020 nedostavil a svoju neúčast' neospravedlnil, takže správne skonštatoval, že má splnené podmienky pre vydanie kontumačného rozsudku. Prvotným predpokladom na zrušenie kontumačného rozsudku je, že žalovaný zmeškal pojednávanie, na ktorom došlo k vyhláseniu kontumačného rozsudku z ospravedlniteľného dôvodu. Tento ospravedlniteľný dôvod je žalovaný povinný preukázať. Odvolací súd má za to, že žalovaný dôvody nedostavenia sa na pojednávanie a ich ospravedlniteľnosť iba tvrdil, no nepredložil o týchto tvrdených skutočnostiach žiaden listinný dôkaz. Súd pred vytýčením pojednávania nie je povinný dopytovať strany sporu, či ich práceneschopnosť trvá, naopak strana sporu je povinná svoju neúčast' na pojednávaní riadne a včas ospravedlniť a uviesť aj dôvody a tieto preukázať, čo žalovaný neurobil a ani dodatočne nepreukázal dôvod neúčasti (napr. lekárske potvrdenie o tom, že zdravotný stav konateľky žalovaného jej nedovoľoval sa zúčastniť a ani sa pred pojednávaním ospravedlniť z neúčasti) na vytýčenom pojednávaní.

19. Vzhľadom k uvedenému, keďže žalovaný nepreukázal ospravedlniteľný dôvod neúčasti na pojednávaní odvolací súd napadnuté uznesenie z dôvodu jeho vecnej správnosti podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v konaniach o oboch odvolaniach úspešný keď aj odmietnutie odvolania je potrebné považovať za neúspech žalovaného a preto žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

21. Uvedené uznesenie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).